

Ai có lỗi ?

1. Tôi đang nắn nót viết từng chữ thì Cô-rét-ti chạm khuỷu tay vào tôi, làm cho cây bút nguêch ra một đường rất xấu. Tôi nổi giận. Cô-rét-ti cười, đáp : "Mình không cố ý đâu !"

Cái cười của cậu làm tôi càng tức. Tôi nghĩ là cậu vừa được phần thưởng nên kiêu căng.

2. Lát sau, để trả thù, tôi đẩy Cô-rét-ti một cái đến nỗi hỏng hết trang tập viết của cậu. Cậu ta giận đỏ mặt, giơ tay doạ tôi, nói : "Cậu cố ý đấy nhé !"

Thấy thầy giáo nhìn, cậu hạ tay xuống, nhưng lại nói thêm : "Lát nữa ta gặp nhau ở cổng."

3. Cơn giận lắng xuống. Tôi bắt đầu thấy hối hận. Chắc là Cô-rét-ti không cố ý chạm vào khuỷu tay tôi thật. Tôi nhìn cậu, thấy vai áo cậu

sút chỉ, chắc vì cậu đã vác củi giúp mẹ. Bỗng nhiên, tôi muốn xin lỗi Cô-rét-ti, nhưng không đủ can đảm.

4. Tan học, tôi thấy Cô-rét-ti đi theo mình. Tôi đứng lại, rút cây thước kẻ cầm tay. Cậu ta đi tới, tôi giơ thước lên.

- Ấy đừng ! - Cô-rét-ti cười hiền hậu - Ta lại thân nhau như trước đi !
- Tôi ngạc nhiên, ngây ra một lúc, rồi ôm chầm lấy bạn. Cô-rét-ti nói :
- Chúng ta sẽ không bao giờ giận nhau nữa, phải không En-ri-cô ?
- Không bao giờ ! Không bao giờ ! - Tôi trả lời.

5. Về nhà, tôi kể chuyện cho bố nghe, tưởng bố sẽ vui lòng. Nào ngờ bố mắng : "Đáng lẽ chính con phải xin lỗi bạn vì con có lỗi. Thế mà con lại giơ thước doạ đánh bạn."

Theo A-MI-XI
(Hoàng Thiếu Sơn dịch)

- **Kiêu căng** : cho rằng mình hơn người khác, coi thường người khác.

- **Hối hận** : buồn, tiếc vì lỗi lầm của mình.

- **Can đảm** : không sợ đau, không sợ xấu hổ hay nguy hiểm.

- **Ngây** : đờ người ra, không biết nói gì, làm gì.

1. Vì sao hai bạn nhỏ giận nhau ?

2. Vì sao En-ri-cô hối hận, muốn xin lỗi Cô-rét-ti ?

3. Hai bạn đã làm lành với nhau ra sao ?

4. Bố đã trách mắng En-ri-cô như thế nào ?

5. Theo em, mỗi bạn có điểm gì đáng khen ?